

Kính thưa Quý Báo,

Tôi, Cù Xuân Bích kính nhờ Quý Báo cho đăng Bài thờ bà cha anh trai tôi, TS luật Cù Huy Hà Vũ do hai luật sư Hà Huy Sơn và luật sư Võ Ngọc Thi Thanh ghi chép và đánh máy lại từ TS Vũ thờ bà cha. Vì tất cả các luật sư phải đi chờ phiên tòa Nguyễn Hữu Chính đã vi phạm Điều 214 bộ luật Tố tụng nên đã bỏ ra và vì vậy cha đã đi chờ cho TS Vũ.

Trân trọng cảm ơn Quý Báo,

Cù Xuân Bích

Căn cứ điều 50 Bộ luật TTHS

Tôi là Cù Huy Hà Vũ yêu cầu như sau:

Tôi yêu cầu Luật sư Hà Huy Sơn và Luật sư Võ Ngọc Thi Thanh đánh máy lại quan điểm của tôi về vụ án đã được các luật sư ghi lại thành biên bản và chuyển thành bản thờ bà cha của tôi.

**BẢN TUYÊN BỐ BẢO VỆ CỦA ÔNG CÙ HUY HÀ VŨ TẠI TÒA ÁN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ HÀ NỘI
XÉT VỀ ÁN “CÙ HUY HÀ VŨ TUYÊN TRUYỀN CHỐNG NHÀ NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI
CHÍNH NGHĨA VIỆT NAM”**

Thưa hội đồng xét xử.

Tôi Cù Huy Hà Vũ khẳng định, Tôi không phạm tội tuyên truyền chống nhà nước CHXHCNVN như việc kiện sát nhân thành phố Hà Nội cáo buộc như chứng minh sau đây:

1/ Về bài “Đa Đảng” mà tôi công bố có nội dung quy định:

Chúng tôi không chứng minh được tôi công khai Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam mà nội dung nào của Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được Hiến pháp định nghĩa tại Điều 2 (Pháp quyền, của dân, do dân, vì dân, mọi quyền nước thuộc về nhân dân, quyền lực Nhà nước là thống nhất (vì chỉ có một chủ nhân là nhân dân, thực hiện các quyền lập pháp, thi pháp và hành pháp). Câu nói này là Việt Nam ngụy tạo ra sự dối trá Ngân sách vô tội vạ và rất nhiều tiền từ Ngân sách Nhà nước cho những việc không chính là Mafia...đó có được chủ tài trợ và những kẻ cướp ngày...thì tôi Cù Huy Hà Vũ khẳng định: Cách duy nhất là phải có chế độ “Đa Đảng” tại Việt Nam là để nói tình trạng thực tế hiện nay là Chính quyền đưa phe đảng vào hủi các tình huống Ngân sách Nhà nước để huy động Công an và các lực lượng khác công khai lộ ý đồ của dân một cách trái pháp luật (Ví dụ: vụ Phú La – Hà Đông, vụ Nhà ga T2 – công trường Hàng không – Nội Bài, Dự án đường 2,5 km Hoàng Mai, vụ bà Dương Thị Kính 255/6/27 Ngô Tất Tố – quận Bình Thạnh – thành phố Hồ Chí Minh, vụ Công Đoàn Đà Nẵng...)

2/ Tôi không gây thiệt hại cho Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam vì Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam không hề có quyền yêu cầu bất kỳ công dân nào tham gia tố tụng với tư cách nguyên đơn dân sự.

Khoản 1, Điều 52 Bộ luật tố tụng hình sự quy định:

“Nguyên đơn dân sự là các cá nhân, Cơ quan, tổ chức bị thiệt hại do tội phạm gây ra và có đơn

yêu cầu bồi thường thiệt hại”.

Khoản 4, Điều 63 Bộ luật tố tụng hình sự quy định:

“ Khi điếu tra truy tố và xét hỏi vụ án hình sự, Cơ quan điếu tra, Viện kiểm sát và Tòa án phải chứng minh tính chất và mức độ thiệt hại do hành vi phạm tội gây ra”. Như vậy, theo quy định của pháp luật chỉ khi nào Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam có đến yêu cầu bồi thường thiệt hại để được tham gia tố tụng với tư cách nguyên dân sự thì các Cơ quan tiến hành tố tụng mới có căn cứ xác định tội phạm. Nói cách khác, không có đến yêu cầu đòi bồi thường thiệt hại của Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong vụ án này thì không có tội phạm. Tôi cũng đã có văn bản đề nghị Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết tham gia tố tụng với tư cách đại diện cho Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam theo Điều 101 Hiến pháp 1992 trong vụ án này với tư cách bên bị thiệt hại (Văn bản do luật sư Nguyễn Thế Dũng Hà chuyển). Tuy nhiên cho đến nay Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đã không hề hỏi ý kiến đề nghị trên của tôi và điếu này càng chứng tỏ Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam không bồi thường thiệt hại và vì vậy không liên quan đến hành vi buốc tội của các Cơ quan tiến hành tố tụng.

3/ Tôi không hề có hành vi “ Tuyên truyền chống Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”.

Thực vậy, yêu cầu thành tội trên là “ hành vi tuyên truyền”. Điều kiện tiên quyết Việt – NXB Địch húc Quốc gia thành phố Hồ Chí Minh 2007 định nghĩa: Tuyên truyền như sau: Việc động viên ngườilàm theo. Thực hiện trong các bài viết, trả lời phỏng vấn của tôi mà Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội nêu trong Cáo trạng không hề có nội dung “Việc động viên ngườilàm theo”. Nói cách khác tôi chỉ nêu quan điểm của cá nhân tôi với những việc đã mà cá nhân tôi quan tâm. Pháp quykhông có đến yêu cầu đòi bồi thường thiệt hại của Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong vụ án này thì không có tội phạm. Tôi cũng đã có văn bản đề nghị Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết tham gia tố tụng với tư cách ngườilđại diện cho Nhà nước công nhận hòa xã hội chủ nghĩa Việt xuất bản Địch húc quốc gia thành phố Hồ Chí Minh 2007 định nghĩa: Tuyên truyền như sau: Việc động viên ngườilàm theo: Thực hiện trong các bài viết, trả lời phỏng vấn của tôi mà Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội nêu trong Cáo trạng không hề có nội dung “ Việc động viên ngườilàm theo”. Nói cách khác tôi chỉ nêu quan điểm của cá nhân tôi với những việc đã mà cá nhân tôi quan tâm.

4/ Các bài viết, trả lời phỏng vấn của tôi không hề có nội dung chống Nhà nước công nhận hòa xã hội

chính nghĩa Việt Nam.

Điều 2, Hiến pháp 1992 (sửa đổi bổ sung 2011) ghi: “ Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân. Tất cả quyền lực Nhà nước thuộc về nhân dân mà nền tảng là liên minh giữa giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và đội ngũ trí thức. Quyền lực Nhà nước là thống nhất (vì chỉ có một chủ thể là nhân dân), có sự phân công và phối hợp giữa các Cơ quan Nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp”. Như vậy, theo Hiến pháp 1992 (Sửa đổi bổ sung 2011) thì Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được xác định bởi các nội dung:

- Pháp quyền
- Của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân.
- Tất cả quyền lực Nhà nước thuộc về nhân dân.
- Quyền lực Nhà nước là thống nhất (chỉ có một chủ thể là nhân dân)
- Thực hiện quyền lập pháp, quyền hành pháp, quyền tư pháp.

Tất cả các bài phỏng vấn, bài viết của tôi mà Cáo trạng nêu ra không hề có nội dung chống lại bất kỳ nội dung nào của Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được Hiến pháp định nghĩa như trên đã nêu.

Không những thế, trong tất cả các bài viết, trả lời phỏng vấn của tôi, tôi quy tụ lại tập thể vào Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam với các nội dung đã được Hiến pháp xác định bởi những cách chống lại các hành vi xâm hại Nhà nước từ phía nhà cầm quyền:

5) Cơ quan An ninh điều tra – Công an TP Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội có ý kiến như sau về nội dung của tôi về Đảng Cộng sản Việt Nam và Chủ nghĩa Marx – Lê Nin, và “Đa đảng” thành thị hiện nay.

- “Tiếp sĩ Cù Huy Hà Vũ tiếp khách kiêm Thẩm phán ngụy quyền yêu cầu xóa bỏ Điều 4 Hiến pháp” tôi tiếp tục phỏng vấn (VOA);

- Phóng viên Trâm Oanh (Công hòa Liên bang Đức) phỏng vấn Cù Huy Hà Vũ;

đó làm cho ông có buổi tối tôi. Tuy nhiên, những quan điểm của tôi về Đảng cộng sản Việt Nam, về chủ nghĩa Marx – Lê nin, về Đa đảng không phải là tôi phạm vào những căn cứ sau:

Một là, cũng như bất cứ đảng phái nào khác, Đảng cộng sản Việt Nam không phải là nhà nước nên những quan điểm của tôi về Đảng cộng sản Việt Nam không thể là hành vi chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam.

Hai là, chủ nghĩa Marx – Lê Nin không phải là nhà nước;

Ba là, Đa đảng không phải là nhà nước. Cũng cần khẳng định rằng Đa Đảng là hoàn toàn hợp pháp ở Việt Nam. Thực vậy, ngay chính Đảng cộng sản Việt Nam cũng sinh ra từ Đa Đảng, có thể là được thành lập trên cơ sở hợp nhất của An nam cộng sản và Đông Dương Cộng sản để theo đường lối của Nguyễn Ái Quốc (sau này là chủ tịch Hồ Chí Minh). Trên thực tế khi chủ tịch Hồ Chí Minh còn sống, song song tồn tại với Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng Dân chủ Việt Nam và Đảng Xã hội Việt Nam. Thực tế này cũng được Hiến pháp 1980 khẳng định khi ghi “Các chính đảng” tại Điều 9 quy định về Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. Tổ tiên bách khoa Việt Nam – hội đồng quốc gia chủ đạo biên soạn text định bách khoa Việt Nam do Thủ tướng Phạm văn Đồng làm chủ tịch danh dự ghi rõ ở mục text “Đa đảng”; “Đảng Dân chủ Việt Nam (thành lập 1944) và Đảng Xã hội Việt Nam (thành lập 1947) đều do chủ tịch Hồ Chí Minh sáng lập”.

Như vậy, chủ tịch Hồ Chí Minh là tấm gương tiêu biểu về Đa đảng. Chủ tịch Quốc hội, từng bí thư Đảng cộng sản Việt Nam Nguyễn Phú Trọng trong trả lời phỏng vấn báo chí (2010) đã khẳng định: “tôi không phải là người Đa đảng”. Quan điểm này của người đứng đầu cơ quan quyền lực nhà nước cao nhất, cơ quan đầu tiên biểu hiện cao nhất của nhân dân, người đứng đầu Đảng Cộng sản Việt Nam không những hoàn toàn phù hợp với thực tế ở Việt Nam như trên đã nói mà còn hoàn toàn phù hợp với thực tế quan hệ ngoại giao ở Việt Nam với các nước trên thế giới. Thực vậy, tuy tôi đã hỏi (98%) các nước có quan hệ ngoại giao với Việt Nam thực hiện chế độ Đa đảng. Nói cách khác, nếu Việt Nam phải là Đa đảng thì sẽ bắt buộc vào chủ nghĩa duy lý trong sinh hoạt thực tế. Tóm lại, phải là Đa đảng hay coi yêu cầu Đa đảng là tôi phạm tội là hành vi chống lại Hiến pháp Việt Nam, chống lại chủ tịch Hồ Chí Minh, người sáng lập Đảng Cộng sản Việt Nam, Đảng Dân chủ Việt Nam và Đảng Xã hội Việt Nam.

Như vậy, việc Cơ quan An ninh Điều tra – Công an nhân dân thành phố Hà Nội, Việc kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội đã đưa ra những quan điểm của tôi về Đường công sự của Việt Nam, về chủ nghĩa Marx – Lê Nin, về Đa đảng để làm công cụ vào “Tội tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam” là hoàn toàn phi lý, công khác nào “Lý râu ông nọ cắm cằm bà kia” như cách nói của dân gian.

6) Cơ quan an ninh điều tra – Công an thành phố Hà Nội, Việc kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội có ý kiến việc tôi thực hiện quy định kiểm nghiệm với các cơ quan nhà nước có thẩm quyền để có Hiến pháp báo họ thành tội phạm.

Thực vậy, hai cơ quan tiến hành tố tụng nói trên đã đưa văn bản “Kiểm nghiệm trên cơ sở do cho tất cả tù nhân, cựu quân nhân và viên chức chính quyền Việt Nam công hòa, lý “Việt Nam” làm quốc gia hiều để hòa giải dân tộc” mà tôi đã gửi Quốc hội vào 8/2010 để làm công cụ vào tội tôi. Tuy nhiên, việc làm này của Cơ quan an ninh điều tra – Công an thành phố Hà Nội và Việc kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội là hoàn toàn phi pháp vì không ai có quyền lý kiểm nghiệm của công dân gửi các cơ quan nhà nước có thẩm quyền làm công cụ vào công dân bởi kiểm nghiệm là quyền của công dân để có luật pháp báo họ tội Điều 53. Điều nghiêm trọng là Giám đốc Công an thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Nhanh và Việc trọng Việt kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội Đổng Văn Khanh đưa là để bị quốc hội mà lý chỉ để cho thực hiện hành vi phi pháp này, đưa này cho thấy các để bị quốc hội không thể báo về để có quyền lý hợp pháp của công dân công nào họ đưa họ là người của cơ quan hành pháp hoặc của cơ quan tố pháp.

Do đó cách duy nhất để quyền và lý ích hợp pháp của công dân để có báo về là phải chấm dứt tình trạng “ba trong một”, tình trạng “vua đá bóng, vua thổi còi” hay phải thực hiện “tam quyền phân lập”. Nói cách khác phải chấm dứt chế độ để bị quốc hội kiêm nhiệm để thực hiện chế độ để bị quốc hội chuyên trách ngay từ Quốc hội khóa thứ (khóa 13). Còn thế là, người của cơ quan hành pháp hay tố pháp trúng cử để bị quốc hội thì chức năng hành pháp hay tố pháp của họ phải bị đình chỉ cho đến khi nào họ không còn thực hiện chức năng để bị quốc hội và nhà và người lý, để bị quốc hội nào để có báo hoặc để có báo nhím vào các công việc hành pháp hay tố pháp thì chức năng hành pháp hay tố pháp của họ phải bị đình chỉ cho đến khi nào họ không còn nhiệm vụ công việc hành pháp hay tố pháp nữa, tất nhiên là trong khuôn khổ nhiệm vụ quốc hội.

7) Cơ quan an ninh điều tra – Công an thành phố Hà Nội, Việc kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội, có ý kiến việc tôi tố giác tội phạm trên phương tiện thông tin để chúng thành tội phạm.

Thức vậy, hai cơ quan tố tụng trên của thành phố Hà Nội đã đưa bài “Bà Trần Khôi Thanh Thuyết cố ý gây thương tích và dìm hiếp bậy ngỗ ngược khác phạm tội” do tôi viết và đăng trang thông tin điện tử Bauxite Việt Nam đăng tải. Trong bài này tôi tố giác công an quận Đống Đa, thành phố Hà Nội đã bắt giam bà Trần Khôi Thanh Thuyết trái pháp luật dựa trên phân tích các thông tin do chính công an quận Đống Đa cung cấp cho báo chí. Như vậy là công an quận Đống Đa, công an thành phố Hà Nội và các cơ quan nhà nước có thẩm quyền khác phải làm rõ những điều hiếp bậy phạm mà tôi đã nêu thì ngược lại Cơ quan an ninh điều tra công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội lại biện tội tố giác tội phạm thành tội phạm. Nói cách khác là hành vi trên của hai cơ quan tố tụng hành tố tụng của thành phố Hà Nội là hành vi xâm phạm nghiêm trọng quyền tố giác tội phạm của công dân hay nói thẳng ra là hành vi bao che tội phạm. Ngoài ra, Cơ quan an ninh điều tra thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân Hà Nội đã vu khống tôi khi cho rằng việc tôi tố giác tội phạm nói trên của công an quận Đống Đa là hành vi “xuyên tạc, phỉ báng chính quyền”. Thức vậy, công an nói chung, công an quận Đống Đa nói riêng không phải là chính quyền. Tôi điın bách khoa Việt Nam – Hội đồng quốc gia chuyên biên soạn tôi điın bách khoa Việt Nam do Thủ tướng Phạm Văn Đồng làm chủ tịch danh dự – định nghĩa “Công an” là “Cơ quan chuyên trách làm nhiệm vụ bảo vệ an ninh, trật tự chung của một nhà nước”. Nhân đây cũng phải phân biệt rõ nhà nước với các cơ quan của thành phố máy nhà nước. Nhà nước được xác lập bởi những nguyên tắc, bộ máy nhà nước được xác lập bởi những cơ quan và con người cụ thể. Những cơ quan nhà nước và các cá nhân nào trong các cơ quan này đều có thể có những hành vi phạm tội, thậm chí chính người chính nhà nước mà họ có nghĩa vụ phải phục vụ.

Nhân đây, tôi sẵn sàng làm việc với cơ quan điều tra và với án bà Trần Khôi Thanh Thuyết cố ý gây thương tích để không làm oan người vô tội.

8) Cơ quan an ninh điều tra – công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội cố ý biện tội tôi theo quy định do ngôn luận, quyền giám quan điểm của mình mà không biết ai can thiệp được Hiến pháp và Công ước quốc tế về các quyền và dân sự và chính trị 1966 bao gồm thành tội phạm.

Thức vậy, Điều 69 Hiến pháp năm 1992 (sửa đổi bổ sung 2001) quy định; “Công dân có quyền tố do ngôn luận, tố do báo chí, có quyền được thông tin, có quyền hỏi hỏi, lập hỏi, biện tình theo quy định của pháp luật”; Điều 19 Công ước Quốc tế về các quyền dân sự và chính trị 1966 mà Việt Nam là thành viên quy định tại khoản 1 “Mọi người đều có quyền giám quan điểm của mình mà không biết ai can thiệp” (Luật ký kết gia nhập và thực hiện Điều ước quốc tế năm 2005 của Việt Nam quy định tại khoản 1 Điều 6: “Trong trường hợp vẫn bản quy phạm pháp luật và Điều ước quốc tế mà nước CHXHCN Việt Nam là thành viên có quy định khác nhau với cùng một vấn đề thì áp dụng quy định của Điều ước Quốc tế”). Như vậy, việc tôi viết các bài để

đăng trên các phương tiện thông tin đại chúng và việc tôi trả lời phỏng vấn của báo chí trong hay ngoài nước chính là thực hiện quyền tự do ngôn luận và giám sát quyền của mình mà không bị ai can thiệp đối với luật pháp nước họ.

9) Cơ quan An ninh điều tra Công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội có ý kiến việc tôi thực hiện “quyền được thông tin” được Hiến pháp nước họ thành tựu phẩm.

Hai cơ quan tiến hành tố tụng nói trên của thành phố Hà Nội đã đưa ra các bài:

- “Bom áp nhiet nổ gia Ba Đình” do tác giả Nguyễn Thanh Ty viết, ví tôi như liệt sĩ Phạm Hồng Thái đánh bom kẻ cầm quyền;

- “Phải Đa dạng môi trường để có luật quy” do Đài Á Châu Tự do (RFA) phỏng vấn tôi;

- “Chiến tranh Việt Nam và ngày 30/4 để lại một Tiềm ẩn Cù Huy Hà Vũ” do Đài tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) phỏng vấn tôi;

- “Tiềm ẩn Cù Huy Hà Vũ tố tụng khi kiện Thủ tướng đã yêu cầu xóa bỏ Điều 4 Hiến pháp” do Đài tiếng nói Hoa Kỳ phỏng vấn tôi;

- “Phóng viên Trâm Oanh phỏng vấn Cù Huy Hà Vũ” để làm chương trình buổi tối.

Trước hết, phải khẳng định rằng tôi không “làm ra” các tài liệu này. Ngoài bài “Bom áp nhiet nổ gia Ba Đình” là của tác giả Nguyễn Thanh Ty như hai cơ quan tiến hành tố tụng nói trên của thành phố Hà Nội đã thừa nhận thì tác giả của các bài phỏng vấn không phải là tôi mà là người phỏng vấn tôi, có thể đây là Đài tiếng nói Hoa Kỳ (VOA), Đài Á Châu Tự do (RFA), phóng viên Trâm Oanh (Cơ quan hòa Liên Bang Đức). Thực vậy, để tôi trả lời tin tức Việt – Nhà xuất bản Đời sống Quê gia thành phố Hồ Chí Minh 2007 định nghĩa “Phỏng vấn” là “Hình thức kiến tạo nhân vật nào vật vật để được hiểu người quan tâm đến công bố lên đài, báo”. Như vậy, đúng góc độ của Cơ quan an ninh điều tra – Công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố

Hà Nội thì họ có thể quy cho tôi hành vi “Tàng trữ tài liệu tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam”. Thế nhưng, sự quy kết này của hai cơ quan tiến hành tố tụng nói trên của thành phố Hà Nội là hoàn toàn trái “Quy định về công thông tin” của Hiến pháp 1992 (sửa đổi bổ sung 2001) bởi họ từ chối Điều 69 như đã đề cập trên. Điều 146 Hiến pháp quy định: “Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là luật cơ bản của Nhà nước, có hiệu lực pháp lý cao nhất. Mọi văn bản pháp luật khác phải phù hợp với Hiến pháp”.

Tóm lại, việc Cơ quan an ninh điều tra công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội quy kết tôi phạm tội do đã có hành vi “Tàng trữ” các tài liệu mà hai cơ quan điều tra hành tố tụng này đã đưa ra là hoàn toàn trái với “Quy định về công thông tin” của công dân được Hiến pháp bảo hộ và do đó là hành vi xâm phạm Hiến pháp. Nói cách khác, với “Quy định về công thông tin” của công dân được Hiến pháp bảo hộ, tôi có quyền tìm kiếm và lưu trữ bất cứ thông tin, tài liệu nào mà tôi quan tâm, huỷ bỏ hoặc ngừng thông tin, tài liệu liên quan đến tôi, mà không bị ai can thiệp.

10) Cơ quan An ninh điều tra công an thành phố Hà Nội, Viện kiểm sát nhân dân thành phố Hà Nội truy nã tố tụng, điều tra mà pháp luật nghiêm cấm.

Hai cơ quan tiến hành tố tụng trên của thành phố Hà Nội đã đưa các bài:

- “Bản vẽ Đồ án quy hoạch” với ghi chú “Vũ viết chưa xong”;

- “Đồ án sơ đồ cao tốc Bắc – Nam – Dự án tham nhũng” với ghi chú “Vũ trình bày phác thảo và nắn chỉnh VOA thời gian năm 2010, nhưng Vũ chưa đồng ý nên dự án VOA chưa đăng tải. Tài liệu này Vũ lưu giữ trong máy tính xách tay, USB”.

để làm chứng cứ buộc tội tôi. Thế nhưng hai tài liệu này chưa được “làm ra”. Thực vậy, ghi chú của hai cơ quan tiến hành tố tụng “Bản vẽ Đồ án quy hoạch”, “Vũ viết chưa xong” đã nói rõ điều này. Cũng như vậy, ghi chú của hai cơ quan tiến hành tố tụng “Bản đồ sơ đồ cao tốc Bắc – Nam – Dự án tham nhũng”, “Vũ trình bày phác thảo và nắn chỉnh VOA thời gian năm 2010, nhưng Vũ chưa đồng ý nên dự án VOA chưa đăng tải” đã cho thấy bài phác thảo và nắn chỉnh này chưa được “làm ra” vì chưa được công bố.

Bản tin bảo vệ a của TS Luật Cù Huy Hà Vũ

Tác Giả: Cù Huy Hà Vũ

Thứ Ba, 05 Tháng 4 Năm 2011 15:02

Có thể ví như ng bài viết, bài phäng vän nói trên như cái thai còn näm trong bäng mä, hay nói cách khác là chäa ra đäi. Väy mät khi chäa ra đäi thì cái thai không thể bä quy kät là gây nguy hiäm cho xã häi. Do đó, buäc cái thai phäi ra khäi lòng mä mà không có sä đäng ý cäa ngäi mä chä có thể là täi ác. Cũng như vậy, viäc Cä quan an ninh điäu tra công an thành phố Hà Näi, Viän kiäm sát nhân dân thành phố Hà Näi cäng đoät như ng tài liäu läu trữ trong máy vi tính xách tay mà tôi sä đäng đä quy kät tôi đã làm ra các tài liäu äy chä có thể là hành vi täi ác.

Väi chäng minh trên, tôi yêu cầu Hội đồng Xét xä tuyên tôi không phạm tội “Tuyên truyền chống nhà näớc CHXHCNVN” và ngay lập täc tra tä do cho tôi.

Caäm än Hội đäng xét xä đã chú ý läng nghe”.

Cù Huy Hà Vũ

Người n: Anh Ba Sàm.